1972 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, சொத்துக்களின் மதிப்பு பற்றித்தான் இங்கே கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றிற்குச் சொந்த மானவை நஞ்சை 135 ஏக்கர்கள், புஞ்சை 62 ஏக்கர்கள் ஆகும். நிர்வாகம் பற்றிய தகவல்கள் இப்போது என்னிடத்தில் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் * வெள்ளிக்குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(2) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்

சுதேசமித்திரன் நாளிதழ் மீண்டும் வெளியிடப்பட வேண்டுமெனக் கோரி அந்நாளிதழின் ஊழியர்கள் உண்ணாவிரதம் குறித்து.

MR. SPEAKER: Thiru K. T. K. Thangamani has given notice under Rule 42 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules to move for adjourning the business of the House to discuss the following urgent matter of public importance:—

"hunger strike by employees of the Swadesamitran daily from 9th March 1972 for re-opening the 93 years old unit which is closed since 9th November 1971 affecting 150 workers". Thiru James and Thirumathi Anandanayaki have also given similar motions.

Dr. H. V. Hande has given notice of another adjournment motion slightly differing from it, to discuss the following matter of urgent public importance:—

"Swadesamitran, a 90 years old daily has suspended publication since November 10 last. Working journalists and previous employees of the paper are on hunger strike for the past five days. The Central Bank of India and Syndicate Bank have agreed to give credit facilities to the extent of resumption of the paper. Tamil Nadu Government has been approached to give third-party guarantee of loan. Government is requested to exploit . . ."

DR H. V. HANDE: I think it should be 'expedite'. You have written it as 'exploit'.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Government have exploited the situation.

DR. H. V. HANDE : It should be ' expedite '.

MR. SPEAKER : Let me continue.

"Government is requested to expedite the issue of guarantee."

DR. H. V. HANDE : My motion has been read out by the Hon. Speaker. Only one point I would like to highlight. The paper has been working at loss. Certain banks have come forward to give loan but the only question is whether it is possible for the Government of Tamil Nadu to stand guarantee for that. There is a provision that the Government have to stand guarantee. That particular provision should be ' exploited ' by Government. That is what I want. It should be made use of by Government so that workers can get some relief.

For the past several months the paper is practically closed. No attempt has been coming forth to revive it. I would be very happy if the Hon. Chief Minister or the particular Minister concerned would examine the reasons for the closure, whether it is because of economic difficulty or whether it is because of other problems. The whole matter may be examined by calling trade-union leaders and if necessary, some party leaders. We can discuss how this daily could be started. It is one of the oldest dailies and many of the employees want to work and complete the centenary, which is going to come within the next seven years. It was started during the freedom movement and it was one of the dailies which was bold enough to write against the Government in those days, when it was difficult to do so. It was foremost and was on the vanguard of freedom movement and I would be very happy if the Government could consider the matter sympathetically and take steps to re-start the paper.

I would be very happy if we are given the assurance that the particular amount, which the bank is willing to lend, would be guaranteed. I do not think there is any risk involved. Once the paper starts publication, I think in course of time the loan would be repaid. Then Government would be completely exonerated from guarantee. With these words, I wind up.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தில் விவரங்கள் விரிவாகக் கொடுத்திருக்கிறேன். சுதேச மித்திரன் பத்திரிகையைப் பொறுத்தவரையில் அது, தமிழ்நாட்டில் ஆரம்பித்த முதல் தமிழ் தினசரிப் பத்திரிகை என்பதும், தமிழ் நாட்டில் தேசிய இயக்கம் வளருவதற்கு அது பேருதவியாக இருந்த பத்திரிகை என்பதும், தேசியத் தலைவர்களான பாரதியார் போன்றவர்கள் அந்தப் பத்திரிகையோடு உறவு கொண்டிருந்தார்கள் என்பதும் நாடும், நாட்டு மக்களும் அறிவார்கள். இன்னும் ஏழு ஆண்டுக் காலத்தில் அந்தப் பத்திரிகை தன்னுடைய நூற்றாண்டு விழாவை நடத்தக்கூடிய சமயத்தில் நிர்வாகக் குறைபாட்டின் காரணத்தால் சென்ற நவம்பர் 9-ம் தேதியிலிருந்து சுதேசமித்திரன் பத்திரிகை நிறுத்தப்பட்டு, நீண்ட நெடுங்காலமாக பத்திரிகைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த சிறந்த பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் சிறந்த பத்திரிகை செய்தியாளர்கள் மற்றும் ஊழியர்கள் அனைவரும் வேலையிழந்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவேயே பல தொழிலாளர்களை யெல்லாம் ஆட்குறைப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்தாபனத்திலிருந்த ரோட்டரி மெஷின்களை யெல்லாம் வெளியேற்றக்கூடிய காலத்தில் தடுத்திருக்க வேண்டும். காரியங்கள் முற்றிவிட்டன. சுதேசமித்திரன் பிரச்சினையைத் தீர்த்து, வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள் முயற்சிக்கிறார்கள்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல், இரண்டு பாங்கு களிலே 22 லட்சம் ரூபாய் வரையிலே கடன் கொடுக்க இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அப்படிக் கடன் கொடுப்பதற்கு அரசு கியாரண்டி கொடுத்தால், அந்தப் பத்திரிகை மீண்டும் நடைபெறவும், தொழிலாளர்கள் வேலைவாய்ப்புப் பெறவும் உதவியாக இருக்கும். மேலும் சர்க்கார் யாராவது ஒருவரை அந்த ஸ்தாபனத்தில் பொறுப்பாக போட வேண்டும். அதே மாதிரி தொழிலாளர்கள் சார்பில் பொறுப்பாக ஒருவரைப் போட வேண்டும்.

அந்தத் தொழில் ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பிக்கிற காலத்திலேயே இவ்வளவு நிபந்தனைகளைப் போடுகிறாரே என்று நீங்கள் கேட்கலாம். இம்மாதிரி தொழில் ஸ்தாபனங்களைத் திறக்கும்போது, நாம் கொடுக்கின்ற பணம் சரியான முறை யில் செலவிடப்படுகிறதா? முறையாக பத்திரிகைத் தொழில் நடைபெறு கிறதா என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். நாம் கொடுக்கின்ற பணத்துக்கும் உத்தரவாதம் வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் எல்லா முதலாளிகளும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறார்கள். தேசிய தமிழ் தினசரிப் பத்திரிகை தொடர்ந்து நடக்க வேண்டும். சிறப்பாக தேசபக்தி கொண்ட பத்திரிகையின் ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், செய்தியாளர்கள் எல்லோருக்கும் வேலைக்கு பாதுகாப்புத் தர வேண்டும். இன்னும் 7 ஆண்டுக் காலம் இந்தப் பத்திரிகையை

நடத்திவிட்டால், நாமே இப் பத்திரிகையின் நூற்றாண்டு விழாவை நடத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் சந்தோஷமாக இருந்த நேரத்தில்தான் இப்படி பத்திரிகை நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. மீண்டும் இந்தப் பத்திரிகையைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும் என்பதற்காகத் தொழிலாளர்கள் எல்லோருடைய ஆதரவையும் திரட்டுவதற்காக கடந்த நான்கைந்து நாட்களாக உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக அரசு இதைத் தீர்ப்பதற்கான நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்வதோடு, சில உத்தரவாதங்களையும் அந்த ஸ்தாபன முதலாளியிடம் வாங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த விஷயம் இந்தச் சபைக்குப் பூராவும் தெரியக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டால் நல்லதாக இருக்கும். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையை விவாதிக்க பேரவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கூறி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது எனக்கு முன் இரு அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஒரு சில கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இதே சபையிலே இதேமாதிரி தீர்மானம் ஒன்று கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் வந்திருந்தபோது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், "இந்தப் பிரச்சினை ஒருசில நாட்களில் தீர்ந்துவிடும்" என்று கூறினார்கள். நாட்கள் உருண்டோடி விட்டன. இன்னமும் எந்தவிதமான தீர்வும் அந்தப் பிரச்சினைக்குக் காணப்படவில்லை. ஒவ்வொரு முறையும் உண்ணாவிரதம் இருந்தும், பட்டினி கிடந்தும், ஊர்வலம் வந்தும் இப்படி பல்வேறு வகைகளிலே அரசாங்கத்தின் கவனத்தை ஈர்த்தும்கூட பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணவில்லை என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

சுதேசமித்திரன் பத்திரிகை தேசிய பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்ததாய், தேச விடுதலைக்காக சிறந்த சேவை செய்திருக்கிறது. அந்த ஸ்தாபனத்தை தொடர்ந்து நடத்திட பாங்குகள் கடன் கொடுப்பதற்கு முன் வந்திருக்கின்றன. கடனுக்கான உத்தரவாதத்தை அரசாங்கத்தின் சார்பில் கொடுத்தால் பத்திரிகை சீக்கிரம் வெளிவரும், தொழிலாளர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும்.

இந்தப் பிரச்சினையில் அரசாங்கம் சற்று மெத்தனமாக இல்லாமல், தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்து, சிறந்த சேவை செய்த பத்திரிகையாசிரியர்கள், தொழிலாளர்கள் பட்டினி கிடந்து அல்லல்படுவதை நீக்க வழிவகை செய்ய

வேண்டும். முன்னர் கொடுத்த உத்தரவாதம் மாதிரி இல்லாமல், தொழிலாளர்கள், பத்திரிகையாசிரியர்கள், செய்தியாளர்கள் ஆகிய அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கக்கூடிய வகையில், கட்டாயமாக இந்தப் பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தைத் திறக்கும் வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு என்னென்ன ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமோ, அவற்றை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையினுடைய சிறப்பையெல்லாம் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் எந்த அளவுக்கு உணர்ந்து இருக்கிருர்களோ அதேபோலவே இந்த இதழினுடைய சென்ற கால சேவையை நன்ருக நாங்களும் உணர்ந்திருக்கிறோம்.

ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒரு கருத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்படுகிறோம் கேள்விப்படுகிறோம். என்று நான் சொன்னர்களே தவிர, திட்டவட்டமாகச் சொல்லவில்லை. வங்கியிலிருந்து அரசாங்கத்திற்குக் கடிதம் வந்து விட்டது. இங்கிருந்து கியாரண்டிதான் வரவில்லை என்று சொன்னர்கள். வங்கியிலிருந்து அரசாங்கத்திற்குக் கடிதம் எதுவும் வரவில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனல் பத்து நிமிடங்களுக்கு முன்னலே கூட வங்கியிலிருந்து கடிதம் வந்திருக்கிறதா என்று பத்திரிக்கை நிர்வாகிகளைக் கேட்டபொழுது கடிதம் எதுவும் வரவில்லை என்ற தகவல்தான் கிடைத்திருக்கிறது. எனவே, கேள்விப் படுகிறோம் என்று சொல்லி அரசு தாமதம் செய்வதாகக் கூறுவது முறை அல்ல. எனவே. வங்கியிலிருந்து கடிதம் எப்பொழுது கிடைக்கிறதோ அப்பொழுது அது கவனிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஜனவரி மாதம் சம்பளத்தில் ஒரு பகுதியைத் தொழிலாளர்களுக்குத் தந்து இருக்கிருர்கள். ஒர்க்கிங் ஜர்னலிஸ்ட்ஸ்க்கு அதுவும் தரவில்லை. நிர்வாகஸ்தர்களைக் கலந்து பேசி ஜனவரி மாதச் சம்பளத்தின் மற்றொரு பகுதியைத் தொழிலாளர்களுக்கு தரவேண்டுமென்றும் உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கும் முழு சம்பளத்தையும் தர வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வங்கியிலிருந்து கடன் வருகிறதோ இல்லையோ, சுதேசமித்திரன் அலுவலகம் திறப்பதற்கு உடனடி முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் இல்லாவிட்டால் அரசாங்கம் தீவிரமான அடிப்படையில் ஆலோசிக்க வேண்டியிருக்கும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1971-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் சுதேசமித்திரன் நிர்வாகத்தினர் பல நெருக்கடியால் தங்கள் தொழிலாளருக்கு உரிய காலத்தில் ஊதியம் கொடுக்க இயல

வில்லை என்றும் தங்களுக்கு அவசியமான மானோ டைப் மிஷின் வாங்க முடிய வில்லை என்றும் வங்கியிலிருந்து தங்களுக்குக் கடன் வசதி கிடைக்கும் வரை நிறுவன வேலையைத் தற்காலிகமாக நிறுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக் கிறதென்று தொழிலாளர் நல ஆணையருக்கு முறையீடு செய்தனர். அதன் பேரில் 17-11-1971 அன்று ஆணையர் முன்னிலையில் நிர்வாகத்தினரும் சுதேச மித்திரன் தொழிலாளர் சங்கமும் சென்னை பத்திரிகையாளர் சங்கமும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி கீழ்க்கண்டவாறு ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

1. அக்டோபர் மாத ஊதியம் 23—11—1971க்குள் கொடுத்து விட வேண்டும்.

2. பத்திரிக்கையை 18—11—1971 முதல் 22—12—1971 வரை நிறுத்தி வைக்க இரு தரப்பினரும் இசைந்தனர்.

3. 1—11—1971 முதல் 17—11—1971 வரை முழுச் சம்பளமும் 18—11—1971 முதல் 22—12—1972 வரை 75 சத விகிதம் சம்பளமும் கடன் கிடைத்த ஒரு வாரத்தில் கொடுக்கப்படும். மீதமான 25 சத விகிதம் ஜுன் 1972-க்குள் கொடுக்கப்படும்.

4. இடைக் காலத்தில் காமிராவைத் தவிர வேறு சொத்துக்களை விற்கக் கூடாது.

5. கடன் கிடைக்காமல் நிறுவனத்தை மூடிவிடும் நிலைமை ஏற்பட்டால் சட்டப்படி நோட்டீஸ் சம்பளமும் நஷ்ட ஈடும், கிராஜுவட்டித் தொகையும் 15 நாட்களுக்குள் கொடுக்கப்படும்.

6. இந்தக் கம்பெனியோ அல்லது இத்துடன் இணையும் வேறு கம்பனியோ பத்திரிகை ஆரம்பித்தால் இன்றுள்ள தொழிலாளர் சம்பளத்திற்குக் குறையாமல் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

22-12-1971-க்குள் வங்கியிலிருந்து கடன் கிடைத்து வேலை ஆரம்பிக்கப்படு மென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் பத்திரிகையை அன்று வரை மீண்டும் பிரசுரிக்காததால் 24-12-1971 அன்று நான் பத்திரிகை நிர்வாகத்தின ரிடமும் தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளிடமும் பேச்சு வார்த்தை நடத் தினேன். அதன் விளைவாக நிர்வாகம் பத்திரிகையை ஜனவரி மாதம் 20-ம் தேதிக்குள் வெளியிட முயற்சி செய்வதாகவும் நவம்பர் மாதச் சம்பளத்தை உடனடியாகக் கொடுப்பதாகவும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால் இதுவரை அவ்வாறு பத்திரிகை வெளிவரவில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு, ஜனவரி மாதச் சம்பளத்தின் ஒரு பகுதியை நான் ஆரம்பத்திலே சொன்னது போல் கொடுக்கப் கப்பட்டது. மற்றொரு பகுதியைத் தரவில்லை. பத்திரிகை அலுவலகம் திறக்

கப்படவில்லை. வங்கியிலிருந்து கடன் விரைவில் கிடைக்கும் என்று பத்திரிகை நிர்வாகிகள் இப்பொழுது கூறுகின்றனர். இதுதான் இன்றுள்ள நிலவரம். இந்த நிலையிலே தொழிலாளத் தோழர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்காட்டி வரும் பொறுமையை அரசாங்கமும் மற்றவர்களும் பாராட்டத் தான் வேண்டும். இனியாவது நிர்வாகம் தீவிரமாக கவனம் செலுத்து மென்றும் நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளும் என்றும் எதிர் பார்க்கிறோம். எனவே இந்நிலையில் மேலும் இது விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற என் கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அம்மாதிரிக் கடன் வங்கியிலிருந்து கொடுக்கத் தயாராக இருந்தால் அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வங்கித் தலைவர்களோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தினோம். அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே எந்தவிதமான தயக்கமும் கிடையாது. வங்கித் தலைவர்கள் பணம் கொடுத்தால் திரும்பி வருமா, எப்படி இருக்கும் என்று எல்லாம் அவர்கள் பரிசிலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டால், எந்தவித கியாரண்டி வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அதுபற்றி வந்தவுடன் பரிசிலிக்கப்படும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து தொழில்களை ஊக்குவிப்பதற்குக் கடன் கொடுப்பதில் தாராளமாக இருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். எப்படிக் கொடுப்பார்களோ என்று நாம் நினைத்துக் கொண்டு பேசாமல் இருந்துவிடக் கூடாது. குறிப்பிட்ட ஒரு கால வரையறை வைத்து அரசாங்கம் அவர்களோடு ஒத்துழைத்து விரைவிலே ஒரு முடிவு எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படித்தான் எதிர்பார்க்கிறோம். அப்படி நடக்கிறதா என்பது வேறு. போட்ட பணம் திரும்பி வருமா என்று பரிசிலிக்காமலேகூட அவர்கள் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டுதான் அந்தப் பத்திரிகைக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் ஏற்கனவே ஒரு தடவை இப்படி உதவி செய்திருக்கிறோம்—தான் அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறது. ஆனால் கடன் கொடுப்பதுபற்றிய முடிவு களை அவர்கள்தான் செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை என்று கருதி இதற்கு அனுமதி மறுக்கிறேன்.

(3) கவன ஈர்ப்பு.

தீவுத் திடலில் கட்டடம் கட்டுவதற்கு மத்திய அரசு பாதுகாப்புத் துறை மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கை குறித்து.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவை 41-வது விதியின்கீழ் "சென்னை" மாநகரின் மையத்திலுள்ள தீவுத் திடலில் கட்டடம் கட்டுவதற்கு இந்திய அரசின் பாதுகாப்புத் துறை மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கை குறித்தும், பொதுச் சுகாதாரத்திற்காகவும் மாநகரின் எழில் பாதுகாக்கவும் வேண்டிய அந்த இடத்தைத் திறந்த வெளியாக வைத்திருக்க வேண்டியதன் அவசியம் பற்றிய அவசரப் பொதுமுக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கடந்த சில ஆண்டுகளாக பாதுகாப்புத்துறைப் பணியாளர்களுக்கான இட வசதித் தேவைகள் அதிகரித்துள்ளதாலும், பாதுகாப்புப் படையினருக்கு இதற்காகச் சென்னையில் தகுந்த நிலம் கிடைக்கவில்லை என்பதாலும், தீவுத் திடலில் ஒரு பகுதியில் கட்டிடங்கள் கட்டுவது தவிர்க்க முடியாத அளவுக்கு அவசியமாகி விட்டது என்று மத்தியப் பாதுகாப்பு அமைச்சர் கூறியுள்ளார். தீவுத் திடல் முழுவதையும் திடலாகவே பேணி வர வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி மத்தியப் பாதுகாப்பு அமைச்சருக்கு நாம் எழுதியுள்ளோம். பாதுகாப்புத் துறையினரின் இட வசதித் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக வேறிடத்தில் நிலம் வழங்குவதாகவும் நாம் ஒப்புக் கொண்டுள்ளோம். இது தொடர்பாகப் பாதுகாப்பு அமைச்சரின் பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இதற்கிடையில், தீவுத் திடலில் கட்டிடப் பணிகள் தொடங்கி விட்டதால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த 17 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய பிரதிநிதிகள் குழு ஒன்று அண்மையில் தலைமையமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து, தீவுத் திடலில் கட்டிடங்கள் கட்டுவதை நிறுத்த வேண்டுமென்று பாதுகாப்பு அமைச்சகத்துக்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று முறையிடு செய்து கொண்டது. நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர் திரு. டி. சாரங்கன் இப்போது சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் மனு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்துள்ளார். தீவுத்